

prof. dr Gerard Ciołek
Politechnika Krakowska

Kraków 10.II.1960.

Uwagi do założeń projektowych dla Zalewu Centralnego i Parku w Nowej Hucie.

1. W przedstawionych do wglądu założeniach projektowych, obejmujących szczegółowe opracowania poszczególnych części składowych projektowanej inwestycji, brak jest założeń ogólnych, dotyczących całości założenia, które powinny być oparte o "Ramowe zasady sporządzania i zatwierdzania założeń oraz dokumentacji projektowo-kostorysowej dla inwestycji ogłoszonych w Zarządzeniu nr. 15 Prezesa do Spraw Urbanistyki i Architektury z dn. 11.VII. 57.

2. Kolejność opracowań szczegółowych powinna być oparta o hierarchię wartości poszczególnych części składowych w ogólnym założeniu. Hierarchię ustalić powinien jeden z elementów: powierzchnia, frekwencja, koszt, nakładowe itp.

3. Założenia szczegółowe opracowane są z dużą wnikliwością i świadczą o pełnym opanowaniu problematyki przez ich autora. Tymczasem mniej nasuwa się przy ich czytaniu pewnego rodzaju wątpliwość o inwestowaniu terenu w nadmiar rozmaitych atrakcji i urządzeń usługowych, które dają w sumie założenie o charakterze zdezaktualizowany kombinatów rozrywkowo-wypoczynkowych w rodzaju Centralnych parków kultury i wypoczynku, w których śaden z postulowanych zadań nie jest w pełni realizowane. Wyraża się to m.i. w porównaniu ogólnej powierzchni lądowej parku /ok. 123 ha/ z zestawieniem maksymalnej a nawet średniej frekwencji jednorazowej publiczności, wynoszącej 35.000 w 25.000 ludzi, co daje w tym drugim wypadku ok. 40 m² na 1 osobę. Cyfra ta wydaje się być mocno zanizona, jakkolwiek odpowiada teoretycznym normatywom. Odstraszający przykład Świerklańca na Śląsku skupiającego na 170 ha przeszło 40.000 wczasowiczów świątecznych, powinien być w tym wypadku dostatecznie ważkim ostrzeżeniem.

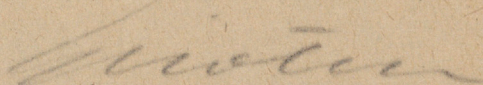
Stąd wnioszek o ewentualnej redukcji niektórych elementów założenia oraz ich wyposażenia, ściągającego przez swą atrakcyjność zbyt dużą frekwencję na rzecz przestrzeni, gdzie naprawdę w kontakcie z przyrodą możnaby znaleźć wypoczynek i regenerację sił.

4. Tereny kampingowe powinny stanowić odrębny sektor, nie związany z rejonem sportu, ogrodzony, oddzielony od publicznej penetracji, strzeżony i posiadać własne urządzenia sanitarne, i inne elementy wyposażenia.

5. Ośrodek dziecięcy, teoretycznie zlokalizowany prawidłowo, sąsiaduje jednak z dużymi arteriami i węzłami komunikacji, stąd obawa o czystość powietrza.

6. Przewidywana ilość strażników parkowych jest za szczupła: należałoby ~~xxx~~ przyjąć normę ok. 1 strażnik na 2 ha tj. ok. 50 osób.

7. W założeniach brak terenów gospodarczych związanych z ogrodnictwem, co przy tym obszarze wydaje się niezbędne. Przewidzieć również należy odpowiedni personel: ogrodnika konserwatora, personel techniczny i służbę ogrodniczą w relacji conajmniej 1 osoba na 1 ha tj. ok. 100 osób, utrzymujących szatę roślinną i drogi w należytej konserwacji, niezależnie od personelu technicznego, obsługującego budynki i urządzenia rozrywkowe, sportowe i t.

/-/prof. dr Gerard Ciołek